

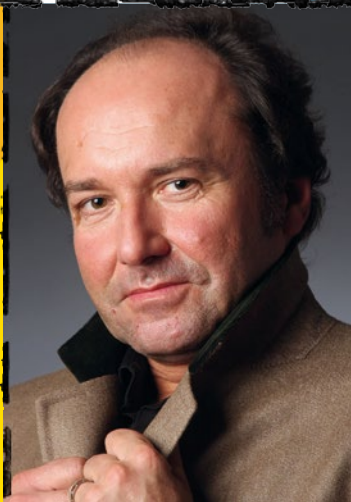

ÚVODNÍK **59**

CO VŠECHNO VÍME OPROTI TOMU, CO VŠECHNO NEVÍME

Když chceme tvůrčím způsobem pracovat, máme sklon všechno nejdříve logicky rozebrat, abychom se vyznali, což je záležitost především rozumu. Ale rozum má pravdu vždycky jen do jisté míry. Do podvědomí se neumí dostat, ale právě tam je možná ta nejdůležitější část té pravdy, která je běžně dokonale zcela skrytá, jelikož rozum má k dispozici právě jen limitovaně logické otázky, a jiné, ty z vyššího nadhledu, ho napadají, když tak pouze hodně výjimečně a náhodou. Zachránit tento stav může snad jen oživující fantazie. Žel právě v rozumovém světě samo fantaskno z přirozenosti a otevřenosti nepřichází, takže i ono se musí zase jen vymyslet. Takováto jednostrannost většinou svědčí o určité polovičatosti, nebo i nedostatečnosti talentu, jelikož zde chybí schopnost pracovat právě s vlastním podvědomím, zkrátka s tím, co je za samotným, třebaže důkladným poznáním ještě skryto. K tomu by byla dobrá intuice, která vždy souvisí s tušením a větší představitelstvem, zkrátka s citovou i duševní stránkou člověka. S něčím, co se zdánlivě podobá skoro až nesmyslu. S něčím, co si tvůrce také může dovolit, tedy držet se více svého pocitu a naladit se na to, co přichází opravdu zevnitř, co nejspíš máme hlavně v srdci. Tam se rodí a začíná opravdová tvorivost bez jakékoli spekulace. Až by nás to mělo vyvádět trochu z míry. Ovšem z hlediska předpokladů je to možná ještě jinak. Totiž na všem, co se nám kdy nejvíc povede, až se sami divíme, se zřejmě „někdo“ nebo „něco“ podílí mimo nás a hlídá si nás, anebo jsme to my sami, kteří si neseme cosi nepoznané, ale v sobě určující jako dar shůry. Začínat tím by byla nejlepší cesta. Teprve pak přicházejí nápady organicky kumulované, jež se mohou propojovat, když to přezneno, skoro samy. Takto jsme například objevovali na jevišti Franze Kafku, jehož některé věty jednou začaly fungovat jako aforismy. Bylo to úplně tak, jako už jednou kdosi řekl: Aforismus je jeden řádek, jehož smysl se čte mezi řádky. A najednou tu byl klíč, jak hrát Kafku ještě více nadčasově. I to souvisí s všestranností a trochu i s předpokladem umělců ze všeho, co je kolem a co stále nově přichází, dobře číst. A to spíše z malíčků než z celku, neboť právě malíčkosti mají k celku nejbližší, a pak nás občas skutečnosti může být i velkým originálním překvapením. Je přitom žádoucí zacházet s protimluvy všeho, aby nakonec ve výsledku mohlo být navíc obsaženo jak určité varování, tak především radost a naděje. Hlavně aby to byl pro všechny zážitek. Jan Schmid

Paulína Labudová zpívá I Got Rhythm za doprovodu klavírní čtyřhry Dominika Renče a Jakuba Šatra a dalších.

ZAMYŠLENÍ

Romana Janáka nad jednou otázkou

Milý Romane, dovolujeme si Vás oslovit k malé zpovědi. Jan Schmid se s Vámi osobně prvního potkal na jiném uměleckém pracovišti než v Ypsilonu, a pak velmi brzy jste se právě v Ypsilonu ocitli. Vaším oborem je zpěv, ale Vaše umělecké nadání je všestrannější povahy, s čímž jste se patrně už narodil. Můžete nám povědět něco více o sobě, o svém dětství, své životní cestě a Vašem působení ve Studiu Ypsilon, kde jste jako doma?

Člověk mnohdy netuší, kam ho různé okolnosti během života nasměrují a zavanou. Na začátku svého zamyšlení bych jenom rád podotknul, že se mi splnil můj chlapecký sen. Zpívat a hrát v opeře a hrát v činoherním divadle. To vše se odehrálo v roce 1997, kdy jsem dostal nabídku od Národního divadla účinkovat v titulní roli Figara v opeře Gioacchina Rossiniho *Il barbiere di Siviglia*, kterou režíroval Jan Schmid, můj dlouholetý kamarád a přítel. Po úspěšné premiéře Rossiniho operní inscenace mě Jenda Schmid oslovil a zeptal se, zda bych si nechtěl zahostovat v Ypsilonce, poněvadž má v plánu uvést hru pod názvem *Oprátka*, námět o slavném Rasputinovi, kde bych se mohl uplatnit pěvecky i herecky. A to byl významný předěl v mé umělecké dráze. A tak započala moje etapa spolupráce s Ypsilonkou, která trvá dodnes.

Ještě se však na chvíli vrátím do období chlapeckých a posléze studentských let. Od útlého dětství, cca od pěti let jsem hrál na housle a zpíval. Obojí jsem pak rozvíjel sedmiletým cyklem na Lidové škole umění v mém rodném Trenčíně. Musím však podotknout, že v té době, zhruba do třinácti let jsem byl zapálen ne tolik pro klasickou hudbu, nýbrž často jsem si zpíval písničky a hity Karla Gotta, Toma Jonese a šansony Jany Hegerové. S tím jsem v dětství vyrůstal. Zájem, který jsem měl díky svým rodičům, mně umožnilo nakonec v plné míře úspěšně absolvovat obor hry na housle na konzervatoři a také dosáhnout kvalitního hudebního vzdělání, které jsem dále rozšířil a rozvinul na Hudební akademii v Sofii, v Bulharsku, kam jsem se vydal z vlastního rozhodnutí, s cílem naučit se zpívat pravou belcantovou školou. A to bylo pětileté období mého studentského života, kdy jsem v široké míře měl možnost se intenzivně pěvecky, umělecky a jazykově rozvíjet. Na Sofijské hudební akademii byly povinné cizí jazyky, italština a pak volitelný jazyk, například francouzština, němčina, ruština. Využíval jsem těchto možností a dodnes čerpám ze studií různých předmětů, které byly zařazeny do studijního programu. Musím se však zmínit o jedné životně důležité okolnosti. Již před odjezdem na studium do zahraničí jsem se setkal, nutno říci osudově, na Plzeňské konzervatoři s mojí nynější drahou manželkou, se kterou jsme po zvládnutí mého studia v Sofii a jejího absolutoria v Plzni ještě v době studií uzavřeli v roce 1988 svazek manželský a pak záhy přišly děti. Moje manželka Jindřiška a tři děti, dnes již se svými rodinami, jsou pro mne zásadní a důležitou oporou a smysluplností, bez které bych zdaleka nemohl fungovat ve své specifické profesi. Navíc v důsledku covidové pandemie mě různé faktory zavaly do sociální sféry, kde pracuji na plný úvazek v Domově pro seniory, kde jsem ke svému překvapení našel další výrazný stimul a především motivaci pro svoje další životní poslání.

A aby toho nebylo málo, tak jsem se opět vrátil ke svému pedagogickému působení na Státní konzervatoři v Praze, po mnohaleté odmlce. To je zrovna oblast, ve které se cítím jako ryba ve vodě a motivuje mě především opět posláním, které má za úkol vychovávat, vzdělávat mladé adepty hudebního a vokálního umění a pomáhat jim v uplatnění a usměrňování v náročné sféře. Je to vskutku krásný, ale i zodpovědný úkol. Přesto na závěr své malé zpovědi a zamyšlení bych rád vyjádřil upřímný a srdečný dík Ypsilonce, jejím skvělým herecům, neopstradatelným lidem, kteří se o všechno starají z provozního oddělení a administrativy. Musím na úplný závěr vyjádřit velkou radost a pocit naplnění, že patřím do skvělého týmu Studia Ypsilon a v neposlední řadě za všechno toto může Jan Schmid.

Těším se na další spolupráci, setkávání s vámi všemi z Ypsilonky a hlavně všem nám chci popřát pokojný, radostný a láskyplný rok 2023.

Roman Janál

Fotogalerie z listopadové mimořádné události

SLAVNÉ NAROZENINY A MY ANEB VEČERNÍ JAZZ JE LÁSKY ČAS

PODRUHÉ, které jsme si pro velký květnový úspěch zopakovali 8. 11. A kdoví, možná si je na jaře zopakujeme potřetí, takže se z jednorázového představení pomalu stává pravidelná součást repertoáru...

ŠEDESÁTINY YPSILONU NA SPADNUTÍ

Studio Ypsilon si bude po celé dva roky připomínat neuvěřitelných ŠEDESÁT LET. Zatímco v roce 2023 uplyne právě tolik let od vlastního založení Ypsilonky v roce 1963, v následujícím roce 2024 budou šedesátiny vztaženy k výročí uvedení první inscenace *Encyklopedické heslo XX. století*, která měla premiéru v únoru 1964. V rámci nadcházejících oslav se bude postupně realizovat mnoho zajímavého. Například nová výpravná publikace *Divadelní plakáty Jana Schmid*, ypsilonský „bedekr“ Spálenou ulicí navazující na velkolepé představení *Spálená 16*, anebo možná i velká výstava, která návštěvníky provede všemi etapami Ypsilonky.

Encyklopedické heslo XX. stol.

V pátek 2. prosince 2022 se konala **premiéra** všem dobře známého Werichova příběhu **AŽ OPADÁ LISTÍ Z DUBU** z nestárnoucí knihy *Fimfárum*, pro který svrchovaně platí pověstný autorův citát: „*Kdo se umí smát sám sobě, má právo se smát všemu ostatnímu, co mu k smíchu připadá.*“

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA NOCÍ DIVADEL '22

Třetí listopadový večer 19. 11. patřil také v Ypsilonce již tradičně NOCÍ DIVADEL, letos s podtitulem HRDINOVÉ. Rezervace na oblíbené prohlídky divadla se zaplnily na to tátu. Kromě lákavého náhlednutí do zákulísi byli návštěvníci jako obvykle uvedeni do obou sálů, kde zazněla řada písniček, včetně úvodní *David a Goliáš*, a také několik ukázek z novějších představení a rovněž z připravovaných premiér. A nechybělo ani společné focení na jevišti velkého sálu. Dobrou náladu všech nakonec završili malý svařáček na odchodnou. Z nadšených reakcí vybíráme: ■ „Velmi děkuji za krásnou fotografii, mám z ní radost. Prohlídka byla pěkná, nejvíc mě potěšila srdečnost a lidská hřejivost všech protagonistů. Vše dobré celé Ypsilonce.“ (Ivana Karásková) ■ „Poděkování za perfektní pojetí Noci divadel, moc jsme si to u vás užili.“ (Ilona Krejčí) ■ „Bylo to moc fajn. Zajímavě připravený program. Obměnil se ansámbl, omladí... Hodně zdaru!“ (Radek Frýdl)

RECENZE NA KNIHU JANA SCHMIDA IMPROVIZACE, NÁHODA A JINÉ VYHLÍDKY

Takto nad knihou nedávno zauvažoval Ivo Fencel v textu *Jan Schmid z Ypsilonky ještě poslední slovo neřekl*, publikovaném 9. 11. 2022 na stránkách neviditelných. lidovky.cz: „Možná znáte Jana Schmidu (*1936) jako milovníka knih z televizní *Literární revue* 333. Jinak je herec a režisér, profesor na DAMU, principál legendárního divadla Ypsilon, které sám založil (1963). Napsal i nějakých patnáct knih a přičítal k nim v poslední dekádě i *Epištoly v kapitolkách* (2012) a skutečně objemný svazek *Improvizace, náhoda a jiné vyhlídky* (2018). Titul této publikace je pro Jana Schmidu víc než příznačný a improvizaci nad prkny, které znamenají svět, vysvětluje jako způsob myšlení a orientace v prostoru; protoles tento přístup dá životu pravý smysl. Nebo aspoň více smyslu. Autor se to pokusil dokázat v pětáctičti kapitolách (*Ticho, Údiv, O principu nahodilosti, Pikaresknost pohybu, Dříve činiti než mluvit, Dobírejte se prajazyka toho, co děláme, O improvizaci skrz inscenaci Outsider*) a celým souborem *Dodatků a příležitostných textů* (například *Nadhled Zdeňka Hoříňky, Opery v Ypsilonu, Divadelník Evald Schorm a jak jsem ho znal, O Věře Chytilové, Drahomíra Vihanová v souvislostech*), ve kterých krapet pábí, krapet rojí. Nejen o herecovi. Taký o tom, jak tvoříš žít a správně vnímat *univerzum*. Jak být košaté bezprostřední – asi jako „plodná hrušeň“. A když Schmid o tomhle všem píše, je to očista jeho a současné naše. Autor více i méně vědomě atakuje stereotypy a moc rád dumá o záchranných kružnicích, které nám podává dětství. Odhaleními obrozuje nejen herce (kteří to nakonec ani moc číst nebudou), ale lidi jako takové. Je fakt, že přítom nabírá notně porce pravdy a dětinskosti, a podobně uvažování (jak mi někdo vysvětlil) hnaní s ódami na *poetiku otevřeného díla*. Proč taky ne. Schmid ji celoživotně praktikuje. A i proto, že náhodou přejí připraveným, znáto motto: svou filozofii *serendipity* – řízené náhody. (...) Co víc? S invencí umí ztotožnit snad každé lidské jednání s „učněním se hrou“, přičemž stojí permanentně nohou v první obecné. Vlastně funguje jako dost solidní učitelka. Ale sám je student. Věčný. Sice vidí, a to i přesné, a přece skrze montáže, za pomoci střeš. S improvizací pak nikdy nepracoval improvizovaně. Naopak. Dělal to metodicky a systematicky. Každou „krásnou neukončenost“ bral přítom za pozitivum a nahodilost měnil v generátor kouzel. Každé nechtěné nedokonalosti

říká věrohodnost a od chyb se v Ypsilonce odrázel. „Je třeba se nechávat překvapit a autenticky zůstat i během překvapování.“

Božstvem, jemuž se Jan Schmid klání, je tedy hlavně autentičnost a snad se jí někdy, řekl bych, uklání až moc. Jiná osobnost by totiž v jeho botách safraportsky narazila. Je to, jako když půjdete hrát hlavní roli za Suchého: i Schmid je víc přírodní úkaz než člověk. Ani podobné vyhrady (nikoli jen mě) nemění vůbec nic na tom, že jsou ypsilonské hry dobré jako ryzi produkty života, a ty nejlepší z nich fungují opět a opět. Co více, přímo před našima očima se ty hry pokaždé navěno a rojí, a hraní jako předstírání nemá v podobném světě místo. Zato happening ano. A vypadá to jako chaos, ale jde o zdánlivý chaos. Schmid nezapomněl ani na to, že je realitu třeba uchovávat metaforami, a ví, že je každá náhoda uchystána jaksi „shora“. Že je částící přírody i lidské přirozenosti. „Vždy si sednu a sedím a jsem tak stále v pohybu, protože jdu,“ píše Schmid – a ještě i jinými paradoxy vystihuje aktivity vlastního nitra. Pak na tomtež bude divadlo. A celý přístup ke světu. A bude to i originální zvláštnosti různých našich duševních stavů, při kterých se okolo „otevře vesmír“.

„Pokud okolo vás ne, už jste mrtví.“ Improvizace u Schmidu nikdy není jen ornament a exhibice. Je to základ. „Rozebírání i neustálé skládání.“ A jen přímocarost je permanentně nabourávána a nenápadně jsme tak – my v hledišti – nabádání k větší poctivosti v životě. K nezpoždění. „Přesný plán je vždycky chyba,“ míní Schmid a vždy začíná činem, nikdy ne teorií. Platí to při zkoušce i mimo divadlo a jedinečně spontaneita Ypsilonky je dána jeho schopností být dokonale nad věci v momentech, kdy jen zdánlivě usnul sám v sobě.

Své hry nechal pootevřen. Větrá. A k lidné je vystavil oteřesím, které si při psaní neuměl zdaleka představit, aby uvolil i chvíle, kdy zaklepala náhoda. Divadelní teoretik Zdeněk Hořínek o tom napsal, že každý „tvorí tak, jak vypadá,“ ale to není celá pravda. Tvořit se musí navíc hravě. Neopřetřebované. I s trapasy. V rámci nonsensu. Sleduje-li podobné představení divák, tak mu i katarzní docvakne, že je každá životní nečekanost do vysoké míry překonatelná; pokud ji správně vyslyšíme. Za normalizace se Schmid jako literát odmlčel a teprve roku 1985 vydal knížku *Léto bude ve čtvrtek*. Jeho osobnost se ale vymazat nedala a když jsem se s ním v září roku 1985 náhle potkal v metru, se samozřejměm nadhledem tu natáčel pro televizi... ne, nic víc, než reklamu. A hrál v ní s jiným hereckým *naturščikem* Františkem Čechem. Dvě knihy, které Schmid vytvořil a zveřejnil již v letech šedesátých, měly ještě pokaždé velice výrazného spoluautora. V prvním případě Ladislava Dvorského a v druhém případě Miloše Zapletala. Obě (*Tajný lodní deník* a *Objevy bez konce*) jsou teď antikvarně ceněnými kousky, ale jenom *Deník* jsem si jako kluk opakovaně půjčoval ve veřejné knihovně. Schmid je dost pořádek. Dál si kreslí a hraje, režuruje a píše, vysvětluje a učí. Moderuje. Renesanční osobností se narodil. Jako renesanční odejde, ale energie má pořád ještě dost.

SLYŠELI JSTE?

Jan Schmid obdržel ocenění Pocta hejtmana Libereckého kraje za celoživotní přínos v oblasti divadelního umění. Předání hejtmanského dukátu z rukou Martiny Půty se konalo ve čtvrtek 20. října 2022 v Oblastní galerii Liberec. K ceně se Jan Schmid vyjádřil slovy: „Je to pocta. Vždyť liberecká léta byla tím nejkrásnějším v mém životě, samotné místo, město, hory, čarovný kraj, lidé, ale co hlavně: to divadlo. Že se mi podařilo z lásky, ale i z dobové nutnosti založit divadlo, které umělo komunikovat – přes veškeré omezení a zákazy – s veřejností natolik svobodně skrze metaforickou řeč a autentické jednání. Což dokonce mohlo tenkrát proměňovat i samotné divadlo k dalšímu jeho výrazovému prostředkem a hlavně k životu. To vše začalo právě tady v Liberci. Děkuji, jsem dojat.“

Místo čísla 58 začínáme psát **59**. Právě tolik let uplynulo od uvedení první inscenace Studia Ypsilon, kterou byl *Encyklopedické heslo XX. století* (1. díl) s premiérou v únoru 1964.

S velkou lítostí jsme 25. října přijali zprávu, že nás opustila herečka a zpěvačka **Zuzana Burianová**, která ve Studiu Ypsilon hostovala v 80. letech v legendární inscenaci *Outsider*, kde v roli hvězdy alternovala Vlastu Průchovou, Ljubu Hermanovou a Hanu Hegerovou.

26. října odvysílala ČT art první z celkem šesti dílů dokumentárního cyklu *Životní styl první republiky*, kde účinkují také herci a hosté z Ypsilonky, v níž před lety působil také režisér a scenárista pořadu Aleš Kisil.

15. listopadu se uskutečnila **obnovená premiéra** Goldflamovy inscenace *Babička se vrací* podle předlohy Boženy Němcové, v titulní roli nově s Milenou Šajdkovou.

18. prosince oslavil půlkulatinu **Marek Eben**, nezapomenutelný Jeníček z *Prodané nevěsty*, s níž Ypsilonka objela půlku světa. 10. ledna oslaví rovněž půlkulatinu **Martin Janouš**, který v téže inscenaci léta překvapoval v roli indiána.

Od 6. ledna do 31. března 2023 proběhne v libereckém Naivním divadle **výstava plakátů Jana Schmid** k inscenacím, které časově spadají do liberecké éry Studia Ypsilon.

Jubilejní 350 reprizu bude mít inscenace *Hlava Medúzy* (27. 1.), **90** oslaví *Škaredá středa* (10. 2.), **75** *Swing se vrací* (10. 1.), **60** *Sežeňte Mozarta!* (12. 2.).

Za chvíli rázně. Proč Zajíce

ohlasy

Na inscenaci Drama v kostce, s níž jsme 31. 10. zavítali do Moravské Třebové, odkud jsme přijeli kromě skvělého zážitku z publika bohatší také o nové fotografie od Lukáše Knolla: ■ „Excelentní představení, už dlouho jsem se tak nebalvil!“ (Káta Pokorná) ■ „Skvělé představení! Zážitek i velká sranda! PS: Krásné fotky.“ (Zuzana Mičková) ■ „Božské fotky božského představení!“ (Mary Blažková)

Na televizní záznam inscenace Sežeňte Mozarta!, odvysílaný 31. 10. na ČT art: ■ „Srdečně zvu ke sledování! Viděla jsem 3x navěno a opravdu to stojí za to! Studio Ypsilon a jeho umělecká skvadra prostě nikdy nezklame.“ (Kateřina Klimánková) ■ „Ten spot už je sám o sobě tak vtipný, že si to musím dohledat! Snad to bude ještě v archivu ČT. Pikačul!“ (Antonie Pišťorová Vaňkátová)

Ypsilonka na DRAMOXu

Protože *Vánoční večery* letos oslavily padesátiny a ty našivo jsou u nás v divadle pravidelně každý rok už hodně dopředu vyprodány, rozhodli jsme se také diváky, na které se třeba opět nedostalo, potěšit ypsilonkými Vánocemi online od první adventní neděle 27. 11. 2022 do Tří králů 6. 1. 2023 na největší streamovací platformě s divadelními představeními Dramox. Snímek je záznamem streamu *Vánoční večery žijí z Ypsilonky*, který se odvážně uskuteční čtvrtou adventní nedělí 20. 12. 2020, když se v době pandemie covidu-19 skoro nehrálo a Studio Ypsilon zůstalo po většinu času stejně jako ostatní divadla zavřené.

JAKO HOSTÉ v lednu a únoru se v inscenacích *Swing se vrací* a *Spálená 16* nově objeví Jakub Šafr, Dája Šimíčková a Prime Time Voice.

Cabaret Calembour / PLEJTÁK / 21. ledna a 28. února v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Komédie Milana Šotka o boji o sedm obrátů. / režie: M. Šotek
Divadlo VOSTOS / SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ / 25. února v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Osudový příběh nejúspěšnějšího českého lyžaře Bohumila Hanče a jeho přítele Václava Vrbaty. / režie: O. Cihlár

ZÁJEZDY ZÁJEZDY ZÁJEZDY
Drama v kostce 19. ledna v Turnově v 19.30 hod. a 31. ledna v Liberci v 19.00 hod.

01 2023 Ypsilonionka 02

HRAJE

9. po 19.30	Spálená 16	Divadlo
10. út 19.30	Swing se vrací host: Prime Time Voice	Divadlo
11. st 19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
12. čt 19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
13. pá 19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
15. ne 19.30	Sežeňte Mozarta!	Divadlo
16. po 19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
17. út 19.30	Drama v kostce	Divadlo
18. st 19.30	Škaredá středa	Divadlo
20. pá 10.00	Vosička	Malá scéna
19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
21. so 19.30	Cabaret Calembour: Plejtvák	Malá scéna
22. ne 19.30	Let do nebe není představení aneb Fata morgana	Divadlo
23. po 10.00	Až opadá listí z dubu MOVIEKA	Malá scéna
19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
24. út 10.00	Hudbajky	Malá scéna
25. st 19.30	Pánská šatna	Divadlo
26. čt 19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
27. pá 19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
29. ne 19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
30. po 10.00	Vosička	Malá scéna
19.30	Utíkejte, slečno Nituš!	Divadlo
31. út 11.00	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo

OBCHODNÍ CENTRUM STUDIA YPSILON – PASÁŽ OLYMPIC
www.ypsilonka.cz, e-mail: obchodni@ypsilonka.cz

Obchodní oddělení, denní pokladna – 702 290 811, 224 054 333, 224 054 090
otevřeno pondělí–pátek 9.00–18.00 hod.

Večerní pokladna – 702 290 811
otevřena v den konání představení 18.15 – 19.30 hod.

Vstupenky lze koupit či rezervovat: osobně, telefonicky,
e-mailem nebo on-line (www.ypsilonka.cz – program a nákup).

Platba je možná: hotově, kartou, on-line, fakturou a dárkovými poukazy.

2. čt 19.30	Spálená 16	Divadlo
3. pá 19.30	Babička se vrací	Divadlo
5. ne 19.30	Swing se vrací hosté: Jakub Šafr a Petra Ernyei	Divadlo
6. po 19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
7. út 19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
8. st 19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
9. čt 19.30	Pánská šatna	Divadlo
10. pá 19.30	Škaredá středa	Divadlo
12. ne 19.30	Sežeňte Mozarta!	Divadlo
13. po 19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
14. út 19.30	Utíkejte, slečno Nituš!	Divadlo
15. st 19.30	Babička se vrací	Divadlo
16. čt 19.30	Spálená 16	Divadlo
17. pá 19.30	Pánská šatna	Divadlo
19. ne 15.00	Až opadá listí z dubu MOVIEKA	Malá scéna
20. po 19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
21. út 19.30	Let do nebe není představení aneb Fata morgana	Divadlo
22. st 10.00	Hudbajky	Malá scéna
23. čt 19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
24. pá 19.30	Vratká prkna	Malá scéna
25. so 19.30	VOSTO5: Slzy ošlehaných mužů	Malá scéna
26. ne 19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
27. po 19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
28. út 19.30	Cabaret Calembour: Plejtvák	Malá scéna

Změna programu vyhrazena

Vracení a výměna vstupenek je možná pouze v případě změny nebo zrušení představení, a to stejným způsobem jakým byly vstupenky zakoupeny – bližší informace v této souvislosti sděluje obchodní oddělení, více naleznete také na webových a facebookových stránkách Studia Ypsilon.

Divadelní klub je otevřen po–pá 9.00–23.00 hod., so–ne hodinu před představením a po představení do 23.00 hod.

Jan Werich AŽ OPADÁ LISTÍ Z DUBU

Pohádka z knihy pro děti i velké „děti“ Fimfárum, která je o tom, jak sedlák Čupera musel projít peklem při cestě za nepítím. A stálo to za to. Jan Werich: „Kdo se umí smát sám sobě, má právo se smát všemu ostatnímu, co mu k smíchu připadá.“ /hraji: J. Bradáč, L. Loubalová, K. Mende, M. Novotný, R. Rychlák, V. Soumarová / režie: J. Večeřa / hudba: J. Bradáč / výprava: O. Zicha / premiéra: 2. 12. 2022 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Arnošt Goldflam LET DO NEBE aneb Fata morgana

V této bláznivé době při mně stůj, zpívá se v jedné písni. A když je to tak, pak taky občas děláme bláznivé věci. A tak se Arnošt Goldflam rozhodl připravit scénář ze svých oblíbených autorů K. Poláčka, I. Wernische, D. Charnse a též z jedné své aktovky. Jsou to věci vesměs žertovné, hravé, trochu bizarní, s lehkým podtónem smutku. Také malá podivná operka, několik hravých písní i hudební podkresy. Živá hudba i zpěv, herecké exhibice. Trochu absurdní, nepřilíší účinky, crazy. /hraji: P. Nový, O. Navrátil, P. Vršek, B. Skočdopolová, P. Labudová, J. Bradáč, V. Soumarová, K. Mende, J. Vacková, D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba: D. Renč / premiéry: 4. a 6. 3. 2022

William Shakespeare SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, JAK SE NÁM ZDÁ (poněkud i jako Svátek osla)

Nejhranější komedie největšího dramatika všech dob. Hra o bláznivých proměnách lásky, které se můžeme smát, zoufat si, nebo se z ní radovat. Přijde se naočkovat láskou, a přitom se dokonce pobaví. /hraji: P. Vršek, R. Rychlák, J. Bradáč, P. Labudová, K. Mende, B. Skočdopolová, J. Vacková, V. Soumarová, P. Nový, J. Večeřa, L. Loubalová, M. Bohadlo, M. Novotný / režie: M. Tichý / výprava: O. Zicha / hudba: D. Renč / projekce: E. Bartoš / pohybová spolupráce: B. Skočdopolová / dramaturgická spolupráce: J. Etlik / premiéry: 3. a 5. 12. 2021 / inscenace je bez pauzy

Michal Čunderle VOSIČKA

aneb Jak byla vosa Marcelka ráda, že je Malá inscenace o vosičce, která se narodila bez křídelek, a přesto si nezoufá. Představení plné hudby a písniček, akcentující prvek přátelství a souznělosti. I bez křídel můžeme doletět daleko. /hraji: L. Přichystalová, K. Mende, J. Bradáč, V. Soumarová, M. Novotný / režie a dramaturgie: J. Večeřa / výprava: O. Zicha / hudba: J. Bradáč, J. Večeřa / projekce: J. Etlik / premiéra: 13. 6. 2021 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Iva Peřinová NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSNOU NADHASIČ PRAŽSKÝ

Příběh je inspirován skutečnou událostí, požárem Národního divadla. Tragédie! Co čert nechce, vznikla z toho znamenitá komedie, ve které se zřetelně zrcadí i česká povaha. Zároveň hodně muziky! /hraji: J. Vacková, V. Helšus, K. Mende, M. Novotný, M. Janouš, L. Loubalová, R. Rychlák, M. Bohadlo, L. Přichystalová nebo P. Labudová, V. Soumarová, J. Bradáč, J. Večeřa, D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudba: M. Kořínek / hudební spolupráce: D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 10. a 14. 9. 2020

Jan Schmid SPÁLENÁ 16

Svět je nám dnes otevřen, zato doma se už ani pořádně nevynuzáme. Místo, na němž stojíme, má své dějiny. Dům, v němž hrajeme, má své fludum, už si něco zažil jako i celá ulice a my nevíme, na co z toho třeba navazujeme. Takové otázky si kládeme. /hraji: J. Jiráň, R. Janál, J. Synková nebo P. Labudová, P. Vršek, L. Přichystalová nebo R. Sittová, R. Mrázek, P. Nový, M. Bohadlo, M. Janouš, A. Goldflam, J. Vrbová, B. Skočdopolová, J. Vacková, K. Mende, R. Rychlák, L. Loubalová, J. Večeřa, J. Bradáč, V. Soumarová, T. Višek, D. Renč, J. Noha, P. Hasman, F. Uhlíř a P. Koura / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební adaptace: M. Kořínek, J. Krček, D. Renč / projekce: E. Bartoš / dramaturgie: J. Etlik / premiéry 10. a 12. 12. 2019

Florimond Hervé, Lubomír Feldek UTÍKEJTE, SLEČNO NITUŠ!

Komorní adaptace slavné Hervého opery Mamzelle Nitouche, v níž je původní nápad s převleky, nejružnějšími změnami a dvojitým životem postav dotažen téměř do absurdních rozměrů. Večer se nese v duchu hravosti, hudebnosti a duchaplnosti, ale ze všeho nejvíce je večerem nespoutané a dobré zábavy, tak typické pro jedinečnou poetiku Ypsilonky. /hraji: L. Přichystalová nebo V. Soumarová, P. Vršek, J. Kretschmerová, K. Mende, R. Rychlák, B. Skočdopolová, J. Bradáč, M. Bohadlo, J. Večeřa a D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudební nastudování: D. Renč / pohybová spolupráce: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 20. 1. 2019

Jan Bradáč, Kryštof Mende HUDBAJKY

aneb Skrytý život nástrojů

Již dlouho převládá názor, že nástroje mají duši. Je téměř faktem, že mají svůj charakter a dlouhé příběhy. Většina hráčů vám potvrdí, že dokonce umí trápit lidi. Je znepokojující, že mají něco za lokem! Pojďme se tomu společně dostat na kobytku! /hraji: J. Bradáč, K. Mende / režie a hudba: J. Bradáč, K. Mende / výprava: O. Zicha / premiéra: 15. 1. 2019 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Jan Schmid etc.

KOSTKY JSOU VRŽENY aneb Don Juan

a hlavně Pocta Jaroslavu Ježkovi
Chcete zažít Silvestr? S Osvobozeným divadlem? Hudebně taneční revuální večer, kterým seriálovým způsobem probíhá příběh Dona Juana a jiné zábavné atrakce, vždy s nejružnější hudbou Jaroslava Ježky. A i na trapasy dojde! Možná i na předsevzetí. /hraji: P. Vršek, J. Onder, M. Bohadlo, K. Kikínčuková nebo B. Skočdopolová, J. Kretschmerová, J. Vacková, L. Loubalová, O. Zicha, J. Večeřa, J. Bradáč, D. Renč, J. Noha, T. Višek, P. Hasman, K. Mende, L. Přichystalová nebo V. Soumarová / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební aranžmá a nastudování: M. Kořínek, D. Renč, J. Bradáč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 12. 2017

Jan Schmid VARIÉTÉ FREDY A. aneb Chytání větru

Taneční hudební divadlo. Přišli jsme na to, že slavný americký tanečník Fred Astaire, kterého v Ypsilonu hraje a zpívá Jan Onder, má kořeny v Praze. Naši hlavní inspiraci jsou vzpomínky Astairovy taneční partnerky Ginger Rogers. Zni zde mnoho slavné muziky. Zkrátka vydáváme se po opomíjených cestičkách, když ty hlavní jsou už tak vyšlapané. /hraji: J. Onder, J. Synková nebo D. Batulková, B. Skočdopolová, O. Navrátil, P. Vršek, K. Kikínčuková nebo V. Soumarová, P. Nový, R. Rychlák, M. Bohadlo, K. Mende, J. Bradáč, M. Janouš, J. Vacková, J. Večeřa, R. Mrázek, J. Noha, D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební adaptace: V. Sránek a D. Renč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 12. a 15. 1. 2017

Jan Schmid a kol.

SWING SE VRACÍ NEBO O ŠTĚSTÍ

Swing je vynikající muzika, která přináší oživující a omlazující zážitek. Pro mladé je objevem a trendem, pro starší státnoucí záležitostí. Swing je svižnou harmonií pro život, poskytuje uvolnění a potěšení, přináší nadhled a štěstí. Swing chytne za srdce a hýbá tělem. /hraji: P. Labudová nebo J. Štefličková, B. Skočdopolová, K. Kikínčuková nebo L. Přichystalová nebo V. Soumarová, M. Plánková, J. Jiráň, J. Stědroň, R. Rychlák, J. Vacková, K. Mende, J. Bradáč, M. Bohadlo, M. Janouš, J. Večeřa, D. Renč, M. Kořínek, P. Hasman, J. Noha, F. Uhlíř a hosté J. Vrbová nebo J. Zelenková, J. Korn a další / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek, J. Jiráň, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 1. 2016

Franz Kafka, Arnošt Goldflam PROMĚNA aneb Řehoř už toho má dost (variance na téma)

Řehoř Samsa pracoval, živil rodiče a sestru a jednoho dne už ho to přestalo bavit. Franz Kafka ho proměnil v brouka, nepotřebný hmyz, ale my jsme to vzali jako podobnost a zpracovali jsme to po svém, ovšem v úctě a s láskou! Ovšem pozor! O brouka převapivě nepřijedete! /hraji: P. Vršek, J. Kretschmerová, O. Navrátil, P. Labudová, D. Šváb, B. Skočdopolová, K. Mende, M. Bohadlo a J. Vacková / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Buzzi / dramaturgie: J. Etlik / premiéry 5. a 7. 6. 2015 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Wolfgang Amadeus Mozart, Jan Schmid SEŽEŇTE MOZARTA!

Hudební kratochvíle kolem flétny, která je kouzelná

V Ypsilonu opravdová senzáce. Rituální komedie. Hudební divadlo s výsostným objevem, jenž souvisí se vznikem opery Kouzelná flétna. Jak to tenkrát bylo a kdo za vším stál, kdo nejspíš vyprovokoval W. A. Mozarta k napsání několika uměleckých hitů, jež zůstávají nezapomenutelné pro příští časy a jsou srovnatelné vždy s tím nejlepším. /hraji: R. Janál, P. Vršek, J. Korn, J. Synková nebo M. Málková, M. Srůmová nebo J. Šrejma Kačírková, O. Navrátil, J. Jiráň, P. Labudová, P. Nový, L. Loubalová, K. Kikínčuková nebo V. Soumarová, M. Janouš, R. Rychlák, K. Mende, M. Kořínek a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 19. 1. 2015

Jan Schmid ŠKAREDÁ STŘEDA aneb Teta z Halifaxu

Trochu zběsilá komedie o absurdnostech dnešního života. Přesbý dvou rodin, který se proplete a řeší se groteskně nepřemyslným nápadem. Jenomže ono je vždycky všechno trochu jinak a blbost se stěhuje. ... a hodně se muziciuje a zpívá. V jedné vile se sejdou: J. Lábus, J. Synková nebo L. Loubalová, M. Dejdar, R. Rychlák, M. Bohadlo, O. Navrátil, J. Vacková, P. Labudová nebo M. Málková, M. Janouš, L. Malkina a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudba a hudební adaptace: M. Kořínek, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 26. a 28. 4. 2013

Studio Ypsilon PÁNSKÁ ŠATNA aneb Improvizace v Ypsilonce

Úspěšné písničky, řeči, atrakce a nápady. Pohled klíčovou dírkou do pánské šatny ypsilonských herců. Spontánní atmosféra, improvizací nápady, jedinečné propojení herců a diváků i trochu kolegiální škodolibosti. /hraji: M. Dejdar, J. Lábus, J. Jiráň, P. Vacek, M. Janouš a P. Hojer / režijní vedení a výprava: M. Dejdar / premiéra: 12. 11. 2012

Arnošt Goldflam VRATKÁ PRKNA

Groteska maličko zlá, ale snad ne bez lásky. Herecký svět i život zmenšen do divadelního vzorku, lehce ironický, ale i sebeironický pohled zvenku či zevnitř. /hraji: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vršek, D. Šváb, L. Loubalová, R. Mrázek, B. Skočdopolová nebo J. Vacková a M. Bohadlo nebo M. Chloupek / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Potoček / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 8. a 10. 4. 2011 / inscenace se hraje na Malé scéně SY

Božena Němcová, Arnošt Goldflam BABIČKA SE VRACÍ

Dichtung und Wahrheit čili Vybášená a pravdivá

Babiččin příběh ve třech variantách, jak ho viděla Božena Němcová, jak se s největší pravděpodobností skutečně udál a jak ho vidíme dnes. /hraji: J. Synková nebo M. Šajdlová, J. Lábus, L. Malkina, P. Nový, J. Jiráň, J. Vacková, B. Skočdopolová, L. Loubalová, J. Štefličková, R. Sittová, P. Vršek, M. Janouš, K. Mende, M. Bohadlo a D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudební adaptace: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 11. a 12. 3. 2010

Jiří Havelka a kol.

DRAMA V KOSTCE, pokus 2 – Mystérium skutečnosti

Divadlo je vždy něco mezi barem a estetickým tvarem. Jenomže hranice divadla a baru přestaly být zřetelné. /hraji: P. Vršek, J. Vacková, D. Šváb, O. Polák a M. Bohadlo / režie: J. Havelka / výprava: V. Němeček / kostýmy: J. Smetanová / dramaturgie: O. Cihlár / premiéra: 4. 4. 2008 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Antonín Dvořák, Jaroslav Kvapil, Jan Schmid RUSALKA NEJEN PODLE DVOŘÁKA aneb Kdo je stará Hátá?

Ypsilonská travestie na téma problematiky světa mytických postav i komplikovaného světa lidí. /hraji: J. Lábus, B. Skočdopolová, M. Dejdar, J. Synková nebo M. Plánková, L. Loubalová, P. Vacek, J. Jiráň, O. Ruml, P. Vršek, J. Měsíčeková, J. Štefličková, R. Rychlák, J. Bradáč, J. Vacková a M. Kořínek / režie: J. Schmid / scéna: M. Melena / kostýmy: J. Šovákova / hudební úprava a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 28. a 30. 3. 2003

Boris Vian HLAVA MEDÚZY

Nejveselejší hra o impotenci, jakou si lze představit. Znamenitá groteskní komedie milostných víceúhlíků. /překlad: E. Kulová a J. Etlik /hraji: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vacek, M. Janouš a M. Kořínek / režie a úprava: M. Lasic / výprava: M. Melena / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 2. a 4. 2. 1996 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Ředitel: Jan Schmid
Vedoucí ekonom: Blanka Pechová
Art Manager: Ondřej Zicha
Theatre Curator a redakce zpravodaje: Eva Kulová
Vedoucí provozu: Zuzana Měsíčeková
Produkce: Kateřina Kovandová
Tajemnice souboru: Marína Čerbačeská
Kresby a grafická úprava: Jan Schmid / Jiří Hladovec
Tisk: Optys

foto: D. Kostál, J. Kottas,
E. Kulová, L. Postupa,
archív divadla

Stúdio Ypsilon
Spálená 16, 110 00 Praha, telefon: 224 053 201, 224 054 333
e-mail: ypsilonka@ypsilonka.cz, produkce@ypsilonka.cz

Český rozhlas
mediální partner

Věštíme do nového roku jen to dobré...

